

בשכויים עם גדרו ורוכב
ואתה שמעת ממי יתיזב
כי יהוה אלהיך הוא היא
ישמידם והוא יגניעם
מהר כאשר דבר יהו
יהוה אלהיך אתה המכ
יהוה לרשׁת את הארץ
יהוה מוריישם מפניר
אתה בא לרשׁת את
יהוה אלהיך מוריישם
אשר נשבע יהוה לא
וידעת כי לא בעדרך
הארץ הטובה הזאת
אתה ذכר אלהיך השכו
אללהיך במדבר למי
עד באכם עד המים
ובחרב הקצפתם א
להשכיד אתכם ב
לוזהה הברית אשר
ארבעים יוב וארבעים
לא שתיית ויתן יהו
כתבים באצעע אק
דבר יהוה עמכם בו
מקץ ארבעים ים
את שמי לזהה האב
אל קומ רד מהר
ממצרים סרו מהר
להם מסכה ויאמי
זהה והגנה עם קשיהם
ואמוזה את שעם
לגי עזום ורב ממי
בаш וושמי לוזהה הא
חטאתם ליהוה א
סורתם מהר מין הדר
בשמי הלזה ואש
לעיזיכם ואתגנפל
ארבעים לילך לה
על כל חטאתכם
יהוה להכעיסו כי יא
קצת יהוה עליכם
אל גם בפעם ההו
להעמינו ואותפּל

אל ביתך והיית זרב כמו שבקץ תשיק צנו ותעב
התעבנו כי זרם הוא
כל המצוה אשר אני מצור היום תשיפרונו לעשו
למיין חזין ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבאיכם זכרה את כל הדרכך אשר
הוליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למיין
ענתר נסתך לדעת את אשר בלבך התשמר
מצותו אם לא ויענץ וירעב ויאכלך את המין אשר
לא ידעה ולא ידען אבתיך למיין הוידיעך כי לא
על הלחם לבדו יתיה האדם כי על כל קווצא פי
יהוה יזיה האדם שמלתך לא בלהה מעלייך ורגליך
לא בצדקה זה ארבעים שנה וידעת עם לבך כי
כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסיך ושמרת
את מצות יהוה אלהיך לכלכת בדרכיו ולירא אד
אתו כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה הארץ
נזהלי מים עינזה ותהמיה יצאים בCKERעה ובהר הארץ
חוטה ושבורה וגפן ותאגה ורמוץ ארץ זיה שמן וודבש
ארץ אשר לא במכננת האכל בה לוזב לא תחסר
כל בה הארץ אשר אבניה ברזל ומחרייה החצנה
נזהת ואכלת וישבעת וברכת את יהוה אלהיך
על הארץ הטבה אשר נתן לך השמר לך פּ
תשכוז את יהוה אלהיך לבכתי שמר מצותי
ומישפטיו וזקדיו אשר אני מצור הימים פּן האכל
ושבעת ובתים טבים הבזה וישבת ובקර ויצאך
ירבך וכספה וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה
ורב לבך ושכלה את יהוה אלהיך המוציאך במדבר
מארץ מצרים מבית עבדים המוציאך במדבר
הגדר והגנור נחש שרכ ועקרב וצמאן אשר און
מים המוציא לך מים מצור הולמייש המאכל
מן במדבר אשר לא ידען אבתיך למיין ענתר
ולמיין נסתך להיטבר באזריתך ואמורת בלבך
כוח ועצב ידי עשה לי את החיל הזה זכרה את
יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כוח לעשיות חילך
למיין הקם את בריחו אשר נשבע לאבאיך כיב
זהה

והיה אם שכבו תשכוז את יהוה אלהיך והכלכת
אוורי אלהים אחריכם ועבדתם והשתווית להם
העדתי בכם הים כי אבד האדון כוים אשר
יהוה מאידי מפניך כן האדון עקב לא השמעו
ברוק יהוה אלהיכם

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא
לרשׁת גוים גרכלים ועכמים מוקערם ארכות ובערת

ר יאש כי
ר יהוה אלהיך
אשר עלי פּנִי
וישק יהוה בכמ
כיב כי מאהבת
אשר נשבע
זוקה ויפדר
בם וידעת כי
נאמן שמר
יעזתו לאלה
בידו לא יאוחר
את המצוות
ימצור היום
האה ושמרת
את הברית
אהבר וברך
האנר ותירש
על האדמה
תהייה מכל
בהתורה והסיר
ברעם אשר
יאיר ואכלת
לך לא תזוס
בכון עז
רבב האוי
לא תיראמם
היר כפרעה
או עילז והאת
ה אשר הונצן
לכל העמים
עה ישלח יהה
יריב מפניר לא
ר אל גדרו
אל מפניר
ו תרבה עלייך
זר והם מהומה
ך ותאבדת
וב איש בפּניך
השרפּון באש
לך פּן תוקש
יביא תועבה

קצנו ותעב

בירוץ לעשיה

את הארץ

בלבדך אשר

זהדרך כמען

התשמר

זהמן אשר

יער כי לא

מייצא פי

ליר ורגל

לבבר כי

סדר ישמרא

לייר און

זובה הארץ

בהר הארץ

שמנו ובש

לא תזס

הזהען

אללהיך

- ליר פט

מצותהיך

פונ האכל

זר וצאנר

ירבה

יזויאר

במזרב

אשר און

גמאכאר

ענגטך

בלבבר

כורת און

ת חיל

בתיר כיום

והכלכת

זווית להט

ב אשר

וחשטען

בשכויים עם גדרול ורכ בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שכעה מי ידי נב לבני בני ענק יידעת היום
בי יהוה אללהיך הוא העבר לבניך אש אכלת הוה
ישמידם והוא יכזיעם לבניך ודורשיהם והאברתם
מהר כאשר דבר יהוה לך אל האמור כלבר בהרוף
יהוה אללהיך אתם מלפניך לאכior בצדקה הביאני
יהוה לרשא את הארץ הזאת וברשות הגוים האלה
יהוה מוריישם מפניך לא בצדקה ובעיר לבבר
אתה בא לרשא את ארץם כי ברשות הגוים האלה
יהוה אללהיך מוריישם מפניך ולכען הקים את הדבר
אשר נשבע יהור לאباتיך לאברהם ליצחק וליעקב
ירדעת כי לא בצדקה יהוה אללהיך נתן לך את
הארץ הטובה הזאת לרשותה כי עם קשה ערף
אתה זכר אל תשכח את אשר הקצתה את יהוה
אללהיך במזרב למן הימים אשר יצאה מארץ מצרים
עד באכוב עד המיקום הזה ממוריהם הייתם עם יהוה
ובזורב הקצתה את יהוה ויתאנא יהוה בכוכב
להשמד אהכוב בעלתי ההרה לוזה לוזה האבנים
לווזה הבירות אשר כרת יהוה עמכב ואשב בהר
ארבעים ים וארבעים לילה לוזב לא אכלתיהם
לא שיתית כי תהז יהוה אליו את שדי לוזה האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדבריהם אשר
הבר היה עמכב בהר מטור האש ביום הקהל ויהי
מקץ ארבעים ים וארבעים לילה נתן יהוה אליו
את שדי לוזה האבנים לוזה הבירות ויאמר יהוה
אליו קומ רד מהר מזדה כי שוזה עמר אשר היצאת
ממצרים סרו מהר מון הדרר אשר צויתם עשו
להב מוסכה ויאמר יהוה אליו לאמר ראיית את העם
זהה זהה עם קשה ערף הוה הרת ממיין ואשימים
ואמוזה את שם מתחת השמיים וauseה אויה
לאו עזום ורב מכוון ואפז וארד מון ההר וההר בער
באס ושדי לוזה הבירות על שדי לדוי וארא זהה
זטאתם ליהוה אלהיכם עשייתם לבב עגל מוסכה
סורתם מהר מון הדרר אשר ציה יהוה אהכוב ואתפז
בשדי הלוזה ואשלכם מעל שדי ידי ואשברם
לייניכם ואתגפל לבני יהוה כראשתם ארבעים ים
וארבעים לילה לוזב לא אכלתיהם ומם לא שיתית
על כל זאת אהכוב אשר זטאתם לעשות הרעבuni
יהוה להכעיסו ריברהי ריברהי הלא יהלמי יהלמי

וזטאהכוב
את באשiao
ואשר את
ובמשה וברב
ושעליז יהו
את הארץ און
אללהיכם ולא
עם יהוה מיטו
ארבעים היר
כוי אמר יהוה
ואמור אדני
פרית בגדר
זוכר לעבדיך
אל קשי הענ
יאמרו הארץ
יהוה להבאים
הווצאים להמתה
בכוזר הגדר ובר
בעת ההוא אמן
ראשים וועל
וআহাব עעל הרכ
הלוזה הראש
וועש ארון עז
ראשדים ואי
על הלוזה מכוב
דבר יהוה אליך
ויתאנם יהוה און
הלוזה בארון און
יהוה ובנוי ישרא
שב מטה הארץ וו
משם נסעו הגדר
מים בעת ההוא און
את ארון ברית יה
ולברר בשמו עז
זאלק ונחלה עט
יהוה אלהיך לווא
ארבעים ים ואר
בפאים היזוא לא